

TRUE BREAD

JULY 2025

ഭൂ ബ്രഡ്

Volume 1 | Issue 7

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവ്
ഈ നാളുകളിൽ തന്നെയോ?
ഡോ. സജികുമാർ കെ. പി.

നീതിയിലധിഷ്ഠിതമാകട്ടെ
നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങൾ
ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ

Questioning:
An Act of Spirituality
Dr. Viju Wilson

ജൂലൈ 17

അന്തർദ്ദേശീയ
നീതിന്യായ ദിനം

TRUE BREAD
ട്രൂ ബ്രഡ്
 Volume 1 | Issue 7
 ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

Private Circulation only

John - 6:32

“Then Jesus said :
 my Father giveth you the
TRUE BREAD”

യോഹന്നാൻ 6:32

‘യേശു : എന്റെ പിതാവത്രേ
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള
 സാക്ഷാൽ അപ്പം
 നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്.’

**ലേഖനം, ചിത്രം, കഥ, കവിത,
 സന്ദേശം, അനുഭവം തുടങ്ങിയവയും
 മാസിക സംബന്ധമായ
 പ്രതികരണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും
 ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.**

ചീഫ് എഡിറ്റർ, ട്രൂ ബ്രഡ് മീഡിയ
 മാരായമുട്ടം പി. ഒ., തിരുവനന്തപുരം - 695124
 Mob: +91 9495336764
 Email: truebreadmedia@gmail.com

Follow us on   True Bread Media

കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ
 ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്ക് മാത്രമാണ്.
 എല്ലാവിധ പുനഃപ്രകാശനവും
 രേഖാമൂലമുള്ള
 അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രം.

ADVISORY BOARD
 P. S. Cherian
 Dr. M. Stephen
 Dr. Jaison Thomas
 Dr. Sajikumar K. P.
 Joy Mathew

CHIEF EDITOR
 Viju Marayamuttom

EXECUTIVE MANAGER
 Joemon Varghese

EDITOR IN-CHARGE
 Baiju S. Panacode

CONTRIBUTING EDITORS
 Dr. Anil Kurichimuttom
 Dr. Binu Peniel

EDITORS
 Anish Kalluvila
 Lincy Joe Varghese

PUBLISHER
 Prema Viju

TECHNICAL SUPPORT
 Reuben Mathew Shibu

COVER & LAYOUT
 Olapeppi Design Studio
 9020648395

05

**കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവ്
ഈ നാളുകളിൽ തന്നെയോ?**
| ഡോ. സജികുമാർ കെ. പി.

08

**നീതിയിലധിഷ്ഠിതമാകട്ടെ
നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങൾ**
| ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ

10

സഭയും ദൗത്യവും
| പാസ്റ്റർ വി പി ഫിലിപ്പ്

13

പഠിക്കാൻ പഠിക്കാം
| നമനയേൽ ജെ. പി.

17

ന്യായപ്രമാണത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ
ബെന്നിൻ ബെൻസൺ

19

കലങ്ങിയ വെള്ളം
| ജോയ് മാത്യു

21

അരുതെന്നു പറയാൻ ശീലിക്കണം
| പി.എസ്. ചെറിയാൻ

24

Questioning: An Act of Spirituality
| Dr. Viju Wilson

26

**Are We Failing The Next Generation Of
Biblical Leaders?**
| Giftson Priest Sahayadhas

വിജു മാരായമുട്ടം

തിരുവചന പഠനം കാലഘട്ടത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്

ദൈവത്തിന്റെ വാക്ക് അഥവാ ശബ്ദമാണല്ലോ ദൈവവചനം. നിത്യ നൂതനമെന്നതാണ് വചനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. അത് ദിവസം തോറും പുതുതായോടെ സംസാരിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ അപ്പമാണത്. പ്രാണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു. പാതയ്ക്ക് വെളിച്ചമേകുന്നു. ദിശാബോധം നൽകുന്നു. വിവേകം, പരിജ്ഞാനം, സൂക്ഷ്മബുദ്ധി, ധർമ്മിക ബോധം മുതലായവ കൈവരുന്നതിന് തിരുവചന പഠനം കൂടിയേ തീരൂ. ദൈവവചനത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപര സ്വഭാവം അതുല്യമാണ്.

പഴയനിയമവും പുതിയ നിയമവും തിരുവചന പഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ദൈവ കല്പനയായ വചനങ്ങൾ മക്കൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും വേണമെന്നാണ് പ്രമാണം. യേശുക്രിസ്തു കല്പിച്ചതൊക്കെയും അനുസരിക്കുവാൻ പാകത്തിൽ സകലമനുഷ്യരെയും പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണ് കർത്താവിന്റെ അന്ത്യമഹാനിയോഗം. അതിനാൽ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ പഠിപ്പിച്ച് നിശ്ചയം വരുത്തുകയെന്ന ലക്ഷ്യമായിരുന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാർ പിന്തുടർന്നത്. ഇന്നും പുതിയനിയമ സഭയുടെ പ്രധാന പ്രഖ്യാപിത ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽ ഒന്നായിത് പരിഗണിച്ചു വരുന്നു.

തിരുവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കും പഠിക്കുന്നവർക്കും അതിനുള്ള സാധ്യതകൾ വർത്തമാനകാലത്ത് നിരവധിയാണ്. അവ

സൂക്ഷ്മതയോടെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനാകണം. ഓൺലൈൻ മാധ്യമങ്ങളുടെ നേട്ടം ഈവിധ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി ഇനിയും പ്രയോജനപ്പെടുത്താനാകും.

ചെറിയ കുട്ടങ്ങളായുള്ള വചനപഠന ക്ലാസ്സുകളുടെ സാധ്യതയുമുണ്ട്. ഇതിനിന്ന് ആവശ്യക്കാരും ധാരാളമുണ്ടെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഓരോ പ്രാദേശിക സഭയും ഇതിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഒരു പ്രദേശത്തുള്ള സഭകളുടെ സംഘടിത സംരംഭമായും നടത്താവുന്നതാണ്. അന്യോന്യം വിശ്വാസികളെ മറ്റു സഭകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പ്രവണതകൾ ഒഴിവാക്കുന്ന നിശ്ചിത തീരുമാനങ്ങൾ കർശനമായി പിൻ തുടർന്നാൽ ഐക്യ സംരംഭങ്ങൾ ദോഷകരമാകില്ല.

വ്യവസ്ഥാപിത ദൈവശാസ്ത്ര മാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ശരിയായ വചന പഠനമാണെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തണം. വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ നിലനില്പിനുകുന്ന ആഴത്തിലുള്ള വേരോട്ടത്തിന് ചിട്ടയായ വചന പഠനം അനിവാര്യമാണ്. ഇത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്ന ബോധ്യത്തോടെ സഭകളും വേദവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും കൂട്ടായ പഠന പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പിൽവരുത്തുന്നത് പ്രയോജനമാകും.

ട്രൂ ബ്രഡ് മാസികയുടെ ഓരോ ലക്കവും ഇത്തരത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ■

കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവ് ഈ നാളുകളിൽ തന്നെയോ?

ഡോ. സജികുമാർ കെ. പി.

‘നോഹയുടെ കാലം പോലെ തന്നെ മനുഷ്യ പുത്രന്റെ വരവും ആകും. ജലപ്രളയത്തിന് മുമ്പുള്ള കാലത്ത് നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയ നാൾ വരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തും പോന്നു. ജലപ്രളയം വന്ന് എല്ലാവരെയും നീക്കികളയുവോളം അവർ അറിഞ്ഞതുമില്ല. മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെ ആകും. അന്ന് രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. രണ്ടുപേർ ഒരു തിരികല്ലിൽ പൊടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ കർത്താവ് ഏതു ദിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയാതെക്കൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ’ (മത്തായി 24 : 37-42)

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവും സഭയുടെ ഉൽപ്പാപണവും സംബന്ധിച്ച് ദൈവവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമായും കൃത്യമായും നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അന്ത്യ നാളുകളിൽ കർത്താവിന്റെ കാഹള ശബ്ദം അടുക്കൽ വാതിൽക്കൽ തന്നെ എത്തിനിൽക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ആത്മീയ ലോകത്തേക്കും കാല ലക്ഷണങ്ങളിലേക്കും വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ നമുക്ക് അത് പകൽപോലെ വ്യക്തമാകും. ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കർത്താവിന്റെ വരവിനും അന്ത്യകാലത്തിനും ലക്ഷണമായി ഇന്നു കാണുന്ന ചില വസ്തുതകൾ നമുക്ക് ഒന്ന് വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

(1) സംഖ്യകൊണ്ടും മൂദ്രകൊണ്ടും ഭരണം നടത്തുന്നതിലേക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ്

‘അത് ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും വലംകൈമേലോ നെറ്റിയിലോ മൂദ്ര കിട്ടുമാറും മൃഗത്തിന്റെ പേരോ പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മൂദ്രയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുകയോ വിൽക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു’ (വെളിപ്പാട് 13:16 - 17).

വിമാനത്താവളങ്ങളിലെ ഇമിഗ്രേഷനിൽ കൂടെ പുറത്തിറങ്ങേണ്ടുന്നതിനു മുമ്പ് യാത്രക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സമീപം വച്ചിട്ടുള്ള ക്യാമറയിലേക്ക് കണ്ണുതുറന്നു നോക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. കാരണം ഒരു വ്യക്തിയുടെ നെറ്റിയുടെ താഴെ കണ്ണിൽ ഒരു മൂദ്രയുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ കണ്ണിന്റെ മൂദ്ര പോലെയല്ല ലോകത്തിൽ മറ്റാരുടെയും കണ്ണ്. കൈവിരലുകളിലെ മൂദ്രപോലെ നെറ്റിയുടെ താഴെ കണ്ണിലും നമുക്കെല്ലാം മൂദ്രയുണ്ട് എന്നും അത് ബയോമെട്രിക് ഐഡന്റിഫിക്കേഷൻ ഭാഗമായി വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നമുക്കറിയാം. വെളിപ്പാട് പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തേക്കാൾ നൂറുമടങ്ങ് വ്യക്തതയോടെ ഈ സത്യം ഇന്ന് ഇന്ത്യക്കാർക്ക് മനസ്സിലാകും. കാരണം ഒട്ടുമിക്ക ഇന്ത്യക്കാരുടെ കൈയുടെ മൂദ്രയും ഇന്ന് ഗവൺമെന്റിന്റെ സർവറിൽ ശേഖരിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പേരാണ് ആധാർ. ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് ഈ ബയോമെട്രിക് ഐഡന്റിഫിക്കേഷനുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ബാങ്കിലെ അക്കൗണ്ട് നിലനിൽക്കുകയില്ല എന്ന നിർദ്ദേശം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ വിരലിന്റെ മൂദ്ര ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നമ്മുടെ സകല വിവരങ്ങളും ഫോട്ടോയും തെളിഞ്ഞ് വരുന്ന സംവിധാനമുണ്ട്. യുഎഡി (UID) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സംഖ്യയാണ് ആധാർ കാർഡിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഖ്യവെച്ചാണ് ഗവൺമെന്റ് നമ്മെ തിരിച്ചറിയുന്നത്. മൊബൈൽ നമ്പർ, ഗ്യാസ് കണക്ഷൻ, പാൻ കാർഡ് എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ട വിൽക്കാനും വാങ്ങാനും അത്യാവശ്യം വേണ്ടിയ ജിഎസ്ടി വരെ ആധാറുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ വെളിപ്പാട് 13 : 16 - 17 വാക്യങ്ങളിലേക്കുള്ള ലോകത്തിന്റെ തയ്യാറെടുപ്പ് വിശദീകരിക്കാതെ തന്നെ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും.

(2) ലോക രാജ്യങ്ങളുടെ അധികാര ധ്രുവീകരണം

കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവും എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ വാഴ്ചയും വിശദീകരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ അന്ത്യകാല രാഷ്ട്രീയ അധികാര ധ്രുവീകരണത്തെപ്പറ്റി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. വെളിപ്പാട് 13:1 ൽ എതിർ ക്രിസ്തുവിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു കാണുന്ന പത്ത് കൊമ്പും പത്ത് രാജമുടിയും പത്ത് അധികാരങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഭാവിയിനെപ്പറ്റി ദാനിയേൽ 2:31-45 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തു. ദാനിയേൽ കണ്ട ബിംബം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ലോക രാജ്യങ്ങളുടെ അധികാര പരമ്പര അവസാനിക്കുന്നത് ബിംബത്തിന്റെ പത്ത് വിരലുകളിലാണ്. കൈതൊടാതെ പരിഞ്ഞുവന്ന് ബിംബത്തിന്റെ കാലിൽ അടിച്ച അതിനെ ധൂളിപ്പിച്ച് കളയുന്നത് ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് ദൈവം തന്റെ അധികാരം ഭൂമിയിൽ നിവർത്തിക്കും എന്നതിന്റെ സൂചനയായിരുന്നു.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ അന്ത്യകാലത്ത് ആ ബിംബത്തിന്റെ കാൽ അവസാനിക്കുന്നത് പത്ത് വിരലുകളിൽ എന്നപോലെ പത്ത് സുപ്രധാന അധികാരങ്ങളിലേക്ക് ലോക രാഷ്ട്രീയം ഒതുങ്ങണം. ഒന്ന് ലോക രാഷ്ട്രീയത്തെ നയിക്കാൻ രൂപീകൃതമായിരിക്കുന്ന ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് വീറ്റോ അധികാരമുള്ള അഞ്ച് രാജ്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. അമേരിക്ക, റഷ്യ, ചൈന, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ് എന്നീ വൻശക്തികളാണ് അവ. എന്നാൽ ഈ അഞ്ച് രാജ്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ജി4 എന്നപേരിൽ മറ്റ് നാല് രാജ്യങ്ങൾ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ സുരക്ഷാ കൗൺസിലിൽ സ്ഥിരാംഗത്വത്തിനുവേണ്ടി കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യ, ജപ്പാൻ, ജർമനി, ബ്രസീൽ എന്നിവയാണവ. അധികം വൈകാതെ ഈ സുപ്രധാന രാജ്യങ്ങളെക്കൂടെ ചേർത്ത് സുരക്ഷാ കൗൺസിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചേക്കാം. അപ്പോൾ ലോകരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒൻപത് രാജ്യങ്ങൾ ആകും. പിന്നെ കുറവുള്ളത് ഇസ്ലാമിക രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ ഒരു രാജ്യമാണ്. അങ്ങനെ ഒന്നും കൂടെ ചേർന്നാൽ കൂത്യം പത്ത് അധികാരങ്ങളായി. ഒരു ലോകനേതാവ് എതിർക്രിസ്തു എന്ന പേരിൽ ഈ പത്ത് രാജ്യങ്ങളുടെ അധികാരങ്ങളോടെ എഴുന്നേറ്റാൽ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ലാതെ വരും.

(3) ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം

‘ഭൂമിയുടെ അവസാനം ഒരുപക്ഷേ ഛിന്നഗ്രഹങ്ങൾ വന്ന് ഇടിച്ച് തകരുന്നതുകൊണ്ടാവാം’ എന്നാണ് ലോക പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിംഗ് പറഞ്ഞത്. നാസയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ അനുസരിച്ച് ഭൂമിയുടെ അന്ത്യ

രീക്ഷത്തിന്റെ പുറത്ത് കറങ്ങി നടക്കുന്ന ഛിന്നഗ്രഹങ്ങളിൽ (Asteroid) ഇരുപത് ശതമാനം മാത്രമേ ഇന്നേവരെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കിലോമീറ്റർ വ്യാസമുള്ള ഛിന്നഗ്രഹങ്ങൾ പലതും ഈ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പുറത്തുകൂടെ കറങ്ങി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് ദൈവം അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അവ യൊന്നും താഴോട്ട് വീഴുന്നില്ല. പക്ഷേ അധികം താമസിയാതെ അവ താഴോട്ട് വീഴാനുള്ളതാണ് എന്ന് വചനം പറയുന്നു.

വെളിപ്പാട് 6:12-17; 8: 8-11 വാക്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് തീകത്തുന്ന ജാലപോലെ ഇത് സമുദ്രത്തിലേക്കു പതിക്കുമെന്നും അങ്ങനെ സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യസമ്പത്തും കപ്പലുകളും തകർന്നുപോകുമെന്നും ഇതിന്റെ രേഡിയേഷനും ചൂടും കൊണ്ട് വെള്ളത്തിന്റെ H2O എന്ന ഘടനയ്ക്ക് രാസമാറ്റം സംഭവിച്ച് രക്തനിറം പോലെ ആകുമെന്നും കാണുന്നു. അതിഭയങ്കരമായ ഉൽക്ക വന്നു പതിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ഭൂകമ്പത്തിൽ ദ്വീപുകളും മലകളും വരെ സ്ഥാനം മാറി പോകും (വെളിപ്പാട് 6:14). ഈ ഭയാനക പ്രതിഭാസത്തിൽ ഭൂമി വിണ്ടു കീറി ഒരുപക്ഷേ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തെ ലാവ ഉയർന്നു വന്ന് അണ്ടർവാട്ടർ ലെവലിലേക്ക് കൂടിക്കലർന്ന് കുടിവെള്ള സ്രോതസ്സുകൾ കൈപ്പുള്ളതായി മാറും (വെളിപ്പാട് 8:10-11). ഭൗമ അന്തരീക്ഷം ഈ ഛിന്നഗ്രഹങ്ങളുടെ പതനം മൂലം നശിച്ചിട്ട് സൂര്യന്റെ അപകടമായ രശ്മികൾ നേരിട്ട് പതിച്ച് മനുഷ്യന് മഹാവ്യാധി ഭവിക്കും (വെളിപ്പാട് 6:8). വലിയ ഛിന്നഗ്രഹം വന്ന് അടിച്ചാൽ ഭൂമി അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടിൽ നിന്ന് സ്ഥാനം മാറി പോവുകയും ഒരു ഭാഗം മുഴുവൻ സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളുടെ കൃത്യ അനുപാദം ലഭിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻ കരിമ്പടം പോലെ കറുത്തും ചന്ദ്രൻ രക്തതുല്യമായും കാണപ്പെടും (വെളിപ്പാട് 6: 12). സത്യത്തിൽ ഉടൻ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ഈ ദൈവക്രോധ നിവർത്തീകരണം ഇതു വായിച്ചു കേട്ട ആദിമ സഭയെക്കാൾ ആധുനിക തലമുറയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മഹോദ്ഭവകാലം വരുന്നതിനു മുൻപേ ദൈവസഭ ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെടണം.

(4) അന്ത്യകാലത്തു നടക്കേണ്ട വിശ്വാസത്യാശ

‘അന്ത്യകാലത്തു ദുർഘട സമയങ്ങൾ വരും എന്നറിക. മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹികളും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വമ്പു പറയുന്നവരും അഹങ്കാരികളും ദോഷകന്മാരും ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും’ (2

തിമൊ.3: 1- 5). ആത്മീകർ അനേകരും ജഡീകരായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദയനീയ കാഴ്ചയാണ് ഇന്നത്തെ സഭകളിൽ നാം കാണുന്നത്. ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ ആത്മാവിനും നിത്യതക്കും വേണ്ടിയത് ചിന്തിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർ ജഡത്തിനും മോഹങ്ങൾക്കും ലോക നേട്ടങ്ങൾക്കും പിറകെ പായും. വചനത്തിനും വിശുദ്ധിക്കും ത്യാഗപരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനും മനസ്സില്ലാതെ ഭൗതിക വിടുതലും സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങളും പേരും പ്രശസ്തിയും മാത്രം ഇന്ന് അനേകർ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. കഷ്ടങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നത് ഒരു പദവിയായി കണ്ടിരുന്ന ആദിമവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥാനത്ത് ഇവയെല്ലാം പോരും ബാധയും ബന്ധനവും എന്ന വിധത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുകയും ഈ കഷ്ടതയിൽ നിന്നുള്ള ‘വിടുതലും’ ഭൗമിക ഉയർച്ചയുമാണ് ആത്മീയതയുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നവരും ഇന്ന് പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം എന്നത് ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് ജഡത്തിന്റെയും ഭൗമിക മോഹങ്ങളുടെയും നിവർത്തീകരണത്തിനുള്ള ഉപാധിയാണ്. മതപരമായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ജനത്തെ ആകർഷിക്കുന്നത് എന്താണോ അതുതന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ പല പ്രസംഗകരിലേക്കും സഭകളിലേക്കും ജനത്തെ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ആകയാൽ ഈ അന്ത്യ നാളുകളിൽ ദൈവസഭ ഉണരേണ്ട സമയമായി. ഭൗതിക മോഹങ്ങളിലേക്കും ജഡീക ആഗ്രഹങ്ങളിലേക്കും മനുഷ്യനെ ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന പ്രസംഗകർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും പകരം വിശുദ്ധിയും വേർപാടും ക്രിസ്തുവിനായി ത്യാഗം ചെയ്യലും പഠിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രവാചകർ എഴുന്നേൽക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിനും അതിന്റെ മോഹങ്ങൾക്കും നൽകാൻ ഇനി സമയമില്ല. മഞ്ഞുപൊഴിയുന്ന നാടും ഉയർന്ന പൊങ്ങുന്ന മണിമേടകളും മിന്നി തിളങ്ങുന്ന ലോക നേട്ടങ്ങളും നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളാകാതിരിക്കട്ടെ. നശിച്ചുപോകുന്ന ആത്മാക്കളെ നേടാനും വിശുദ്ധിക്ക് വില കൊടുക്കാനും നിത്യതയിൽ പോകാനും എന്നാകട്ടെ ഇനി നമ്മുടെ സ്വപ്നം. പിശാചിനെയും അവന്റെ ബന്ധനങ്ങളെയും ഭയപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്ന അവസ്ഥകൾ മാറിയിട്ട് ക്രിസ്തുവിൽ നാം ആരാണെന്ന ഉറപ്പോടെയുള്ള ജീവിതം ദൈവം നമുക്ക് തരട്ടെ. ‘ഇത് സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ : അതേ ഞാൻ വേഗം വരുന്നു എന്ന് അരുളി ചെയ്യുന്നു; ആമേൻ കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ’ (വെളിപ്പാട് 22: 20). ■

എല്ലാ വർഷവും ജൂലൈ മാസം 17-ാം തീയതി അന്തർദ്ദേശീയ നീതിന്യായത്തിന്റെ ദിനമായി ആചരിക്കുന്നു. റോം സ്റ്റാറ്റിയൂട്ട് ഓഫ് ഇന്റർനാഷണൽ ക്രിമിനൽ കോർട്ട് ആണ് ഇതിനെ പ്രോത്സാഹനം നൽകി പിന്തുണയ്ക്കുന്നത്. അന്തർദ്ദേശീയ നീതി, മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ഇത് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ
കോട്ടയം

നീതിയിലധിഷ്ഠിതമാകട്ടെ നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങൾ

നീതിയ്ക്കു വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന് യേശു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു (മത്താ. 5:6). ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണ് നീതി (justice) എന്ന പദംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നീതിബോധം (righteous perception) ഉണ്ടെങ്കിലേ ന്യായം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ. നീതിബോധമില്ലായ്മയാണ് ഇന്നിന്റെ പ്രശ്നം. അനീതിയും അക്രമവും അസമത്വവും അഴിമതിയും ചൂഷണവും മർദ്ദനവും പരക്കെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥാപിത, സങ്കുചിത താല്പര്യങ്ങൾ എവിടെയുണ്ടോ, അവിടെ അനീതി ഇടം തേടും.

എല്ലാവരുടെയും ക്ഷേമവും സംരക്ഷണവും സമത്വവും അവകാശങ്ങളും ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചൂഷണവും മർദ്ദനവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ മാത്രമേ നീതിയിലധിഷ്ഠിതമായത് എന്ന് പറയാൻ കഴിയൂ. മനുഷ്യരോടു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചത്തോടും ജീവജാലങ്ങളോടും നീതിപൂലർത്തണം എന്നത് ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമാണ്. പരിസ്ഥിതി പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വിഷയം കൂടിയാണിത്. പ്രകൃതിയുടെ നഷ്ടമായ സന്തുലിതാവസ്ഥ വീണ്ടെടുക്കുക എന്നതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അന്യായങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രയാണ് ഇന്ന് ലോകത്തെവിടെയും കാണുന്നത്. യുദ്ധങ്ങളും തീവ്രവാദവും മതമൗലികവാദവും വംശക്കൊലയും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കു നേരെയുള്ള പീഡനവും വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും അവകാശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകുന്നില്ല. എപ്പോഴും ശക്തിയുള്ളവർ ശക്തിഹീനരെ ചൂഷണം ചെയ്യുകയും അടിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയാണ് കാണുന്നത്. ഒരു ന്യൂനപക്ഷം എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളോടും കൂടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ വലിയ പക്ഷം ജനങ്ങൾ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ പോലുമില്ലാതെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പടുകുഴിയിലാണ്. ആഹാരം, താമസ സൗകര്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ സാധ്യത എന്നിവയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ ഈ ലോകത്തിലുണ്ട്. ദലിതരും ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുമൊക്കെ തീവ്രമായ പാർശ്വവൽക്കരണത്തിന് ഇരകളാണ്. അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഭിന്നശൈ

ഷിക്കാരും ഭിന്നലിംഗക്കാരുമൊക്കെ ഇന്നത്തെ അന്യായ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയുടെ ഇരകളായി ജീവിക്കുന്നു.

മതങ്ങളും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയും ഉദ്യോഗവ്യവസ്ഥയ്ക്കൊപ്പം സ്വന്തം നേട്ടങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് നീതിയും ന്യായവും പുലരുക. നീതിയും ന്യായവും നടപ്പാക്കേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങൾപോലും കൈക്കൂലിയുടെ സ്വാധീനത്താൽ നീതിയെ അട്ടിമറിക്കുന്ന സാഹചര്യമുണ്ട്. മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരായി കാണാനും എല്ലാവരുടെയും നന്മ കാംക്ഷിക്കാനും കരുതാനും കഴിയാത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥയും മതവും നീതിയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടവയല്ല. ശക്തിഹീനർക്ക് നീതിയും ന്യായവും ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് കേവലം ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയല്ല, പ്രത്യുത നമ്മുടെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയുടെ മനുഷ്യാവകാശ ദർശനത്തിലൂടെയാകണം. വ്യക്തികളുടെയും സന്നദ്ധസംഘടനകളുടെയും സഹായങ്ങൾ നിസ്സഹായരെ ഉദ്ധരിക്കാൻ സഹായകമാകും. എന്നാൽ അതിന് പരിധിയും പരിമിതിയുമുണ്ട്. സ്വത്വവും അന്തസ്സും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ ന്യായവും നീതിയും വിമോചനവും സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. സഭകൾക്കും സമൂഹത്തിനും ഭരണകൂടത്തിനും ഈ യഥാർത്ഥ ദർശനം വളരെ അന്യമാണ്.

ഒരു പുതിയ ലോകസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് വാതോരാതെ എല്ലാവരും സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികൾ ഭൂവിഭവങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കുകയും ആദിവാസികളെയും ദലിതരെയും ആട്ടിപ്പായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം സർക്കാരും കൂട്ടുമിരിക്കുകയാണ്. പാവങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ഉന്നമനവും സമൂലമായ വിമോചനവും സാധ്യമായാൽ മാത്രമേ ഒരു പുതിയ ലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയൂ. പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ നീതിയും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാതെ ന്യായം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. അനീതിയെ ചെറുക്കണം. ഒരു ചെറുത്തുനില്പിന്റെ ആത്മീയത ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്, നീതി എല്ലായിടത്തും വാഴുവാൻ. ■

പാസ്റ്റർ വി പി മിലിപ്പ്

യേശു കർത്താവിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പുതിയ നിയമ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്. 'ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; പാതാള ഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല' (മത്താ. 16:18). സഭയുടെ ശിൽപ്പിയുടെ വാഗ്ദാനമാണിത്. അപ്പോസ്തലിക സഭ മാതൃകാ സഭയാണ്.

അപ്പോസ്തലിക സഭയുടെ പ്രത്യേകതകൾ

ജോൺ ആർ ഡബ്ല്യൂ സ്റ്റോട്ട്, 'ദി മെസ്സേജ് ഓഫ് ആക്ട്സ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അപ്പോസ്തലിക സഭയുടെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

1. അത് ഒരു പഠിക്കുന്ന സഭയായിരുന്നു.
2. അത് ഒരു സ്നേഹിക്കുന്ന സഭയായിരുന്നു.
3. അത് ഒരു ആരാധിക്കുന്ന സഭയായിരുന്നു.
4. അത് ഒരു സുവിശേഷീകരണ ദൗത്യമുള്ള സഭയായിരുന്നു.

ഈ ചിന്തകളുടെ വിശദീകരണം അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

സഭയും ദൗത്യവും

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും 120 പേരുടെ കാത്തിരിപ്പും

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് മുമ്പ് താൻ ശിഷ്യന്മാരോട് പറയുന്നത് 'നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് വാങ്ങിപ്പോകാതെ എന്നോട് കേട്ട പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിനായി കാത്തിരിക്കേണം; യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ട് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; നിങ്ങൾക്കോ ഇനി ഏറെനാൾ കഴിയും മുമ്പേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് സ്നാനം ലഭിക്കും' (അപ്പോ. പ്രവൃ.1:4,5). യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി വന്നു. അവിടെ സ്ത്രീകളും യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയമയോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ട് പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുപോന്നു (12-14).

ആ കാലത്ത് ഏകദേശം 120 പേർ മാളികമുറിയിൽ കാത്തിരുന്നു. പത്രോസ് സഹോദരന്മാരോട് കൂടെ അവരുടെ നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് സംസാരിച്ചു. യൂദായ്ക്ക് പകരം മതമിയാസിനെ ചീട്ടിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുമനപ്പെടുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, കാത്തിരിക്കുക, കുറവുകൾ നികത്തുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ആ സംഘത്തിൽ നടന്നു. അവരിലേക്കാണ് പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവരുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി അന്യഭാഷകളിൽ അവർ സംസാരിച്ച് തുടങ്ങി. പുതിയനിയമ സഭയുടെ തുടക്കമായിരുന്നു അത്.

പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം

പ്രസംഗം എന്നത് ആശയവിനിമയ കലയാണ്. ആളുകളെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ ഫലവത്തായ പ്രഭാഷണങ്ങൾക്ക് കഴിയും. ഇവിടെ പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവിലും ശക്തിയിലും ആയിരുന്നു. യെരൂശലേമിൽ കൂടിവന്ന ആളുകളുടെ സംശയങ്ങൾ നിവാരണം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം, ജീവിതം, ശുശ്രൂഷ, മരണം, ഉയർത്തപ്പെടൽ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവ് എന്നിവയെല്ലാം സുവ്യക്തമായി

അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കേട്ടവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു. അവർ പത്രോസിനോടും ശേഷം അപ്പോസ്തലന്മാരോടും സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. പത്രോസ് അവരോട് മാനസാന്തരപ്പെടുവാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏൽക്കുവാനും പ്രബോധിപ്പിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ദാനം അവർക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു. അവന്റെ വാക്ക് കൈക്കൊണ്ടവർ സ്നാനമേറ്റു. അവർ മൂവായിരത്തോളം പേർ ആയിരുന്നു.

പഠിപ്പിക്കുക, പ്രസംഗിക്കുക എന്ന സഭാ ദൗത്യം

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ പ്രധാനമായും മൂന്ന് തരത്തിലായിരുന്നു. യേശു പഠിപ്പിച്ചു, പ്രസംഗിച്ചു, സൗഖ്യമാക്കി. പ്രസംഗവും പഠിപ്പിക്കലും ബോധനമാണ്. ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കലുകളാണ് യേശു നൽകിയത്. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ കൈമാറി. അലസതയുള്ള സമൂഹത്തിന് യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ കഠിനവാക്കുകളായി തോന്നി. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് അത് നിത്യജീവന്റെ മൊഴികളായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ മഹത്തായ നിയോഗത്തിലും പ്രസംഗിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും യേശു നിയോഗം നൽകി.

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു എന്ന് യേശു ആരോട് പറഞ്ഞതോ ആ പത്രോസാണ് പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിലെ ആദ്യ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നത്.

മൂവായിരം ഹൃദയങ്ങളുടെ വാതിലുകൾ അന്ന് തുറക്കപ്പെട്ടു.

പ്രഭാഷണവും പഠിപ്പിക്കലും എന്നും സഭയുടെ ദൗത്യമാണ്. ജോൺ ആർ ഡബ്ല്യൂ സ്റ്റോട്ട്, 'ഐ ബിലീവ് ഇൻ പ്രീച്ചിങ്ങ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ പ്രസംഗിക്കുക എന്നത് ഒരുകാലത്തും ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിവെക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അപ്പോസ്

വ്യജ സുവിശേഷകന്മാരും യേശുവിനെ വിട്ട് കാശാക്കുന്ന പ്രഭാഷകന്മാരും എഴുന്നേൽക്കുന്നുണ്ട്. അവരെ ചെറുത്തേ മതിയാകയുള്ളൂ.

തലന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് സുവിശേഷ പ്രചാരണത്തിനും പുതിയനിയമ സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും യേശുക്രിസ്തു, പഠിപ്പിച്ചത് വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രസംഗകല വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പത്രോസ് വീണ്ടും പ്രസംഗിക്കുന്നു. ദൈവാലയ ഗോപുരത്തിങ്കൽ ഭിഷയാചിച്ചിരുന്നവനെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കിയതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം. ആ വചനം കേട്ടവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു. പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം തന്നെ അയ്യായിരത്തോളം ആയി.

എതിർപ്പുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി അപ്പോസ്തലന്മാർ പ്രസംഗിച്ചു. സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന ഇങ്ങനെ യായിരുന്നു. ‘സൗഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ പരിശുദ്ധദാസനായ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും നിന്റെ വചനം പൂർണ്ണ ധൈര്യത്തോടും കൂടെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ ദാസന്മാർക്ക് കൃപ നൽകേണമേ. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കുലുങ്ങി; എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി ദൈവവചനം ധൈര്യത്തോടെ പ്രസ്താവിച്ചു’ (അപ്പോ. പ്രവൃ. 4:30,31).

അപ്പോസ്തലന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ പരാതി ഇതായിരുന്നു; ‘നിങ്ങളോ യെരൂശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കുന്നു’ (5:28). അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും യെരൂശലേമിന്റെ വിധി നിർണ്ണയിച്ചു.

സ്തേഫാനോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിനു മുമ്പ് താൻ പ്രസ്താവിച്ച വചനങ്ങൾ അവരെ കോപ പരവശരാക്കി. അവർ അവന്റെ നേരെ പല്ല് കടിച്ചു. ‘അവനോ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി, ദൈവ മഹത്വവും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്ത് യേശു നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു’ (അപ്പോ. പ്രവൃ. 7:55).

പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി പ്രസംഗിച്ചും ഉപദേശിച്ചും നടന്നവരെ അടിച്ചും കൊന്നും തീർക്കാമെന്ന് കരുതിയ യെഹൂദന്മാർ എരിതീയിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നതുപോലെയാണിരുന്നത്. എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഫിലിപ്പോസ് ശമര്യ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അവരോട് ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു (വാക്യം. 5) എന്നു വായിക്കുന്നു.

ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ സ്പർശനം ഏൽക്കുന്ന ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരം കാണുന്നു. പുതിയനിയമ സഭയിലെ ഏക്കാലത്തെയും ശക്തനായ ഉപദേഷ്ടാവും പ്രഭാഷകനും എഴുന്നേൽക്കുകയായിരുന്നു. അതേ അപ്പോസ്തോലിക യുഗം പ്രസംഗകരുടെയും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെയും യുഗമായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരും എഴുത്തുകാരും സുവിശേഷകന്മാരും ഇടയന്മാരും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും നിറച്ചു.

സഭാ ദൗത്യം ഇന്ന്, നാളെ

ദൈവസഭക്ക് ഉപദേശത്തിന്റേയും പ്രസംഗത്തിന്റേയും മഹാ ദൗത്യം എന്നും തുടരേണ്ടതുണ്ട്. ഒരൊറ്റ സന്ദേശം, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം-അത് കാലാകാലങ്ങളിൽ ഓരോ രാജ്യത്തിന്റേയും ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഫലവത്തായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇതിനിടയിൽ വ്യക്തമായ സുവിശേഷകന്മാരും യേശുവിനെ വിറ്റ് കാശാക്കുന്ന പ്രഭാഷകന്മാരും എഴുന്നേൽക്കുന്നുണ്ട്. അവരെ ചെറുത്തേ മതിയാകയുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ വചനം സത്യമായി സംവേദനം ചെയ്യുന്നവരെ ദൈവം ഇനിയും എഴുന്നേൽപ്പിക്കട്ടെ. പ്രഭാഷണവും പഠിപ്പിക്കലും സഭയെ സംബന്ധിച്ച് എക്കാലത്തെയും പ്രസക്തമായ ആശയ വിനിമയ ദൗത്യമാണ്.

സമകാലിക സഭ ഉറങ്ങാൻ പാടില്ല, ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സമയമാണ്. മദ്യം, മയക്കുമരുന്നിന് എന്നിവയുടെ ഉപയോഗം, ആത്മഹത്യ വർദ്ധനവ്, വിഭാഗീയത, ആക്രമണങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, സാമ്പത്തിക തകർച്ച, കുടുംബ കലഹങ്ങൾ പുതിയ തലമുറയിലെ വ്യക്തിത്വ പ്രശ്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ വർധിക്കുമ്പോൾ അവ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ സഭാദൗത്യം വലുതാണ്. ഇരുൾ നിറഞ്ഞ ലോകത്തിലെ പ്രകാശ ഗോപുരമാണ് ഓരോ പ്രാദേശിക സഭയും. സഭാ ദൗത്യത്തിൽ നാം അപ്പോസ്തലിക മാതൃക എന്നും പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്.

ഇന്നിന്റെ സഭാദൗത്യം പ്രത്യാശാ നിർഭരമായ ഭാവിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവാണ് സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതീക്ഷ. അതുവരെ മരുഭൂമിയിലെ നീരുറവപോലെ സഭ പ്രായോഗികമായി സജീവമാകേണം. സുവിശേഷീകരണത്തിലും നവസമൂഹ സൃഷ്ടിയിലും നാം പങ്കുചേരേണം. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനായി നമ്മെ ഒരുക്കട്ടെ. ■

പഠിക്കാൻ പഠിക്കാം

നമനയേൽ ജെ. പി.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ,
മാർ തെയോഫീലോസ് ട്രെയിനിംഗ്
കോളേജ്, നാലാഞ്ചിറ

അറിവ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയും ഓർമ്മ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വസ്തുത. ഗവേഷണ ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന സൂചന അനുസരിച്ച് രുചിക്കുക വഴി 1 ശതമാനവും, സ്പർശിക്കുക വഴി 1.5 ശതമാനവും, മണക്കുക വഴി 3.5 ശതമാനവും, കേൾക്കുക വഴി 11 ശതമാനവും, കാണുക വഴി 83 ശതമാനവും ആണ് ഒരു കുട്ടിയിൽ അറിവ് ആർജ്ജിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഓർമ്മ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത ഗവേഷണ ഫലങ്ങൾ പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് കേൾക്കുന്നതിന്റെ 20 ശതമാനവും, കാണുന്നതിന്റെ 30 ശതമാനവും, കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ 50 ശതമാനവും, പറയുന്നതിന്റെ 80 ശതമാനവും, പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ 90 ശതമാനവും നിലനിർത്താൻ നമ്മുടെ തലച്ചോറിനു കഴിയും.

‘കേട്ടാൽ ഞാൻ മറക്കും; കണ്ടാൽ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കും; ചെയ്താൽ ഞാൻ അറിയും’ എന്ന ശൈലിയിൽ നിന്നു തന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം എത്രത്തോളം എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും.

പഠനത്തിനും വേണം ശൈലികൾ

ശരിയായ പഠനത്തിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ അനുവർത്തിക്കേണ്ട ചില ശൈലികൾ ഉണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ചിട്ടയായി പരിശീലനം ചെയ്താൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നേട്ടം ആർക്കും നേടാം. ശാരീരിക, മാനസിക, ബൗദ്ധിക വെല്ലുവിളികളോടുകൂടി ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അല്ലാതെയുള്ള സാധാരണ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ബുദ്ധിയുടെ അളവ് ഏകദേശം ഒരുപോലെ ആയിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ് അവിടെ വ്യത്യാസം കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തരും സ്വീകരിക്കുന്ന സമീപനം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മനസ്സും, ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ബോധവും, നിശ്ചയദാർഢ്യവും ഒരുവന്റെ ബുദ്ധിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

എങ്ങനെ പഠിക്കണം?

അന്നന് സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അന്നനുതന്നെ പഠിക്കുവാൻ വേണ്ട മാനസിക അവസ്ഥ രൂപപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിടത്താണ് വിജയത്തിന്റെ ആദ്യപടി നിലകൊള്ളുന്നത്. അങ്ങനെ പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നമുക്ക് ചില മാർഗങ്ങൾ അവലംബിക്കാവുന്നതാണ്.

തലേദിവസം പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ പിറ്റേദിവസം രാവിലെ എണീക്കുമ്പോൾ അരമണിക്കൂർ നേരം ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. കാരണം നമ്മൾ പഠിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഒന്ന് കാര്യം മാത്രമേ 24 മണിക്കൂറിനു ശേഷം ഓർമ്മിക്കുകയുള്ളൂ. ശരാശരി ബുദ്ധിയുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഇതെന്ന് ഓർക്കണം. അതിബുദ്ധിമാന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ ആവണമെന്നില്ല. ഒരു പാഠ്യാംശത്തിലൂടെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം നമ്മൾ കടന്നുപോയാൽ മറക്കാതെ തലച്ചോറിൽ സ്ഥിരമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടും. പക്ഷേ തലേദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂർ പഠിച്ചത് പിറ്റേന്ന് വീണ്ടും രണ്ടു മണിക്കൂർ പഠിക്കുക എന്നത് പ്രായോഗികമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പഠിക്കുന്നത് എളുപ്പമാക്കാൻ നമ്മൾ ചില എളുപ്പവഴികൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ഓർമ്മശക്തിയാണ് കുട്ടികൾക്ക് പൊതുവേ ഉള്ളത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് ദൃശ്യ സ്മൃതി (Visual Memory) ആണ് ഉള്ളത്. ഇത്തരക്കാർ ദൃശ്യങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് വയ്ക്കും. രണ്ടാമത്തേത്

ശ്രവ്യ സ്മൃതി (Verbal Memory). ഇവർ ശബ്ദത്തിന്റെ രൂപത്തിലോ വാക്കുകളുടെ രൂപത്തിലോ ആശയങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കും. കേവലം അഞ്ചു ശതമാനം കുട്ടികൾക്ക് മാത്രമാണ് ചലന സ്മൃതി (Kinesthetic Memory) ഉള്ളത്. ചലനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അവർ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നത്. 80 ശതമാനം കുട്ടികൾക്കും ദൃശ്യ സ്മൃതി ആയതിനാൽ ദൃശ്യ സ്മൃതി മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ പഠനവേഗത ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയും. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് മനോ ഭൂപട നിർമ്മാണം (Mind Mapping). കേരളത്തിന്റെ ഭൂപടത്തെക്കുറിച്ച് നല്ല ധാരണയുള്ള കുട്ടിയോട് കണ്ണൂർ ജില്ല എവിടെയാണെന്നും എറണാകുളം ജില്ല എവിടെയാണെന്നും ചോദിച്ചാൽ അവന് കൃത്യമായി ഉത്തരം നൽകാൻ സാധിക്കുന്നു. കാരണം അവൻ ഓരോ ജില്ലകളുടെയും ഏകദേശം സ്ഥാനം എവിടെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ മുന്നമേ തന്നെ ഭൂപട പഠനത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ പാഠ്യ വിഷയങ്ങളും ഒരു ഭൂപടം പോലെ ചിത്രീകരിച്ച് ദൃശ്യവൽക്കരിച്ച് എഴുതി വേണമെങ്കിലും വയ്ക്കാം. തലച്ചോറിലും ശേഖരിക്കാം. പഠിക്കുന്ന സമയത്ത് കുറച്ച് പേപ്പർ കയ്യിൽ കരുതിയാൽ ആദ്യം പഠിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് പേപ്പറിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് എഴുതി ഒരു വട്ടമിട്ട് വയ്ക്കുക, അതിനുശേഷം അതിൽനിന്ന് ശാഖാപശാഖകളായി വരകൾ നമുക്ക് വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ ഓരോ വരകളിലും പ്രധാന വിഷയമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ എഴുതി വയ്ക്കണം. കാഴ്ചയിൽ നടുക്ക് എഴുതിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിഷയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന ആശയങ്ങൾ ഒരു ചിലന്തി വല നെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി ഇഴകൾ വലിക്കുന്നത് പോലെ എഴുതുന്ന തുകൊണ്ട് ഇതിനെ ചിലന്തിക്കുറുപ്പുകൾ (Spider Note) എന്ന് വിളിക്കാം. പ്രധാന പോയിന്റുകളും അവയുടെ ഉപ വിഭാഗങ്ങളും ഒക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് വിവിധ നിറത്തിലുള്ള മഷിയുള്ള പേനയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ പഠിക്കുന്ന സമയത്ത് നമ്മൾ തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ നോട്ട് നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. തലേദിവസം പഠിച്ചപ്പോൾ തയ്യാറാക്കിയ ഈ ചിലന്തിക്കുറുപ്പ് പിറ്റേദിവസം നിങ്ങൾ സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ ബസ്സിലോ, കാറിലോ വച്ച് എടുത്തിട്ട് അതിനെ വീണ്ടും ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. പ്രഥമദൃഷ്ട്യ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ വരണമെന്നില്ല. ചിലതൊക്കെ മറന്നു പോയിരിക്കാം. എന്നാലും വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. ഇന്നലെ ഞാൻ പഠിച്ചതാണെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ ഞാൻ മറന്നു പോയി എന്ന് ബോധ്യത്തോടെ പുസ്തകം എടുത്ത് ആ ഒരു കാര്യം ഒന്നുകൂടി വായിച്ചാൽ മതി. ഇങ്ങനെ മൂന്നുതവണ ആവർത്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾ പഠിച്ച കാര്യം നിങ്ങളുടെ തലച്ചോറിൽ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു കഴിയും. ചുരു

ക്കത്തിൽ 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ പഠിച്ചു, പിന്നീട് രണ്ട് പ്രാവശ്യം പുനരവലോകനം നടത്തിയതേയുള്ളൂ. തത്വത്തിൽ പഠിക്കാൻ വേണ്ടി ചെലവഴിച്ചത് ആദ്യ ദിവസത്തെ രണ്ടു മണിക്കൂർ മാത്രമാണ്. പിന്നെ അടുത്ത രണ്ട് തവണയും നിങ്ങൾ അത് പരിശോധിക്കുകയും മറന്നുപോയവ ഒന്നുകൂടി നോക്കി സ്മൃതി മണ്ഡലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നേയുള്ളൂ. ഇനി പരീക്ഷയുടെ തലേദിവസം ഈ ചിലന്തിക്കുറിപ്പുകൾ എടുത്ത് ഒന്നുകൂടി വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും ഈ രീതിയിലെ പഠനം എത്രത്തോളം പ്രയോജനപ്രദം ആയിരുന്നുവെന്ന്.

2 തിമമെയോസ് 3:14 ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: നീയോ ഇന്നവരോട് പഠിച്ചു എന്ന് ഓർക്കുകയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെ രക്ഷയ്ക്ക് ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ മതിയായ തിരുവെഴുത്തുകളെ ബാല്യം മുതൽ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് നീ പഠിച്ചും നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതിൽ നിലനിൽക്ക. ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് വസ്തുതകളാണ് 1. പഠിക്കുക 2. നിശ്ചയം പ്രാപിക്കുക. പല കുട്ടികളും പഠിക്കുന്ന കാര്യം ഹൃദിസ്ഥമാക്കാതെ വെറും പരീക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രം പഠിക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണ് പൊതുവേ കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നിശ്ചയം പ്രാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ട തരത്തിൽ നമ്മുടെ പഠന ശൈലി ക്രമപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന തലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിടുകയില്ല.

പൊതുവേ നമ്മുടെ സമൂഹം പരിതപിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത, നമ്മുടെ കുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മുന്നേറുന്നുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ഉന്നത ഔദ്യോഗിക പദവിയായ സിവിൽ സർവീസിൽ അധികം പേർ എത്തിപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ്. അതിന് പ്രധാന കാരണവും ഒരു പരിധിവരെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതി തന്നെയാണ്. പരീക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി പഠിക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പഠനത്തിൽ തികവുള്ളവരായി മുന്നേറുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ഇതുപോലുള്ള മേഖലകളിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തന്റെ കുട്ടിയെ കുറിച്ചുള്ള ദീർഘവീക്ഷണം പഠനത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ തന്നെ രക്ഷിതാക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കുറഞ്ഞത് മൂന്നാം ക്ലാസ് മുതലെങ്കിലും അധിക വായനയ്ക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങളും, പൊതു വിജ്ഞാനം നേടാനുള്ള അവസരങ്ങളും, പത്രവായന എന്ന ശീലവും കുട്ടിയിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ സങ്കീർണ്ണമായ മത്സരപരീക്ഷകൾ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് നേടാൻ കഴിയൂ എന്ന ബോധം രക്ഷിതാക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വിനോദവും വിദ്യാഭ്യാസവും

കുട്ടികളിലെ വൈജ്ഞാനിക വികാസം (Cognitive Domain) പോലെ പ്രാധാന്യം ഉള്ളതാണ് വൈകാരികവും (Affective Domain) ശാരീരിക ചലനപരവുമായ (Psychomotor) മേഖലകൾ. ഇന്ന് സാഹചര്യവശാൽ നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ കളി വളരെയധികം കുറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. 25 വർഷം മുൻപ് വരെ കുട്ടികളായിരുന്നവർക്ക് അറി

വും അനുഭവങ്ങളും കൂട്ടായ്മ ബോധവും ഒക്കെ ഉടലെടുത്തത് സംഘം ചേർന്നും അല്ലാതെയും ഉള്ള കളികളിലൂടെയാണ്. എന്നാൽ ഡിജിറ്റൽ അടിമകളെപ്പോലെ പെരുമാറുന്ന നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഡിജിറ്റൽ ഉപകരണത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച്, തന്റെ എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും ഗുഹിളിനെയും ചാറ്റ് ബോട്ടുകളെയും ആശ്രയിച്ച് അവനവനിലേക്ക് തന്നെ ഉൾവലിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥാവിശേഷം കുട്ടിയെ കായികമായും മാനസികമായും വൈകാരികമായും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ ഈ രീതി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൂടാ.

കായിക വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ കുട്ടിക്ക് അവസരം കൂടുതലായി ലഭിക്കുമ്പോൾ കുട്ടി ഡിജിറ്റൽ ഡിവൈസുമായി ചെലവഴിക്കുന്ന സമയം ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. കുട്ടിക്ക് ഒരു മണിക്കൂർ എങ്കിലും സൂര്യപ്രകാശം കൊണ്ടുള്ള കായിക വ്യായാമം ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്നത് ദിനചര്യയിൽ രക്ഷിതാക്കൾ ഒന്നാമതായി ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത്. കായിക വ്യായാമം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പഠനത്തിൽ ഒരുപാട് ഗുണങ്ങളുണ്ട്. കായിക വ്യായാമം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളിലെ ഡോപ്പമിൻ അളവ് സാധാരണ കുട്ടികളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതലായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയും ഏകാഗ്രതയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് ഒരു വിഷയം പഠിക്കുവാൻ മറ്റു

കുട്ടികളെ എടുക്കുന്നതിന്റെ പകുതി സമയം കൊണ്ട് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ തലച്ചോറിൽ ശേഖരിച്ച് വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. കൂടാതെ വിജ്ഞാന വിശകലനശേഷിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്ന വൈറ്റമിൻ ഘടകങ്ങളും സൂര്യപ്രകാശം ഏറ്റു കൊണ്ടുള്ള കളിയിലൂടെ കുട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കും. കാര്യങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കാനും, പെട്ടെന്ന് ഓർത്തെടുക്കാനും കൃത്യമായ ഉത്തരം പെട്ടെന്ന് നൽകുന്നതിനുള്ള കഴിവ് ഇത്തരം കുട്ടികളിൽ കൂടുതലായിരിക്കും. ആയതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നൽകുന്ന അതേ പ്രാധാന്യം വിനോദത്തിനും നൽകണം. 'ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിൽ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസം' എന്ന അരിസ്റ്റോട്ടിൽ നിർവചനം തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. വൈജ്ഞാനിക, വൈകാരിക,

മനശ്ചാലക മേഖലയിലെ വികാസത്തോടൊപ്പം ആത്മീയ വളർച്ചയും പക്വതയും കൂടി നേടിയാൽ കുട്ടിയുടെ ഭാവി ശോഭനമായി തീരും. 'ദൈവഭയം സർവ്വ ജയം' എന്നാണല്ലോ നാം പൊതുവേ പറയാറുള്ളത്. തികഞ്ഞ ദൈവാശ്രയ ബോധമുള്ളവരായി വളർന്നു വരുവാൻ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ തന്നെ കുട്ടികൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കണം. ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾക്ക് രണ്ടാം സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കാതെ മുഖ്യ സ്ഥാനം നൽകുന്ന മാനസികാവസ്ഥ കുട്ടിയിൽ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടാൽ സാമൂഹ്യ തിന്മകളിൽ ഒന്നും പെടാതെ തങ്ങളെ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള കൃപ കുട്ടികൾക്ക് ഉണ്ടാകും. തെറ്റായ കൂട്ടുകെട്ടുകളിലും, മദ്യം മയക്കുമരുന്ന് പോലുള്ള വിപത്തുകളിലും ചെന്നുപെടാതെ തങ്ങളെ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മശക്തി കുട്ടിക്കാലത്ത് തങ്ങൾ പഠിച്ചതും പരിശീലിച്ചതുമായ ദൈവവചനത്തിൽ നിന്ന് കുട്ടിക്ക് ലഭിക്കും. പഠനം ഭൗതിക നേട്ടത്തിന് മാത്രമാകാതെ ഉത്തമരായ ഭാവി തലമുറയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കൂടിയുള്ളതാകണം. നമ്മൾ പ്രത്യാശിക്കുന്ന ശുഭഭാവി ലഭിക്കാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കരം തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കും എന്ന കാര്യം എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊള്ളണം. ■

ന്യായപ്രമാണത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ

ബെനിൻ ബെൻസൺ
ഇന്ത്യാ ബൈബിൾ കോളേജ് &
സെമിനാരി, കുമ്പനാട്

‘ന്യായപ്രമാണം’ എന്ന പ്രയോഗം വായിക്കുമ്പോഴും കേൾക്കുമ്പോഴും പ്രയാസമുള്ള എന്തോ ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം മുഖാന്തിരം ഉണ്ടായ പ്രയോജനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. യഹൂദ തിരുവെഴുത്തുകൾ അനുസരിച്ച്, അവയുടെ മൂന്ന് അതിപ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നാ മത്തേതാണ് ന്യായപ്രമാണം. മറ്റു രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങളും വിശുദ്ധ എഴുത്തുകളുമാണ്. എബ്രായ ഭാഷയിൽ ഈ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ തോറാ, നെവിം, കെതുവിം എന്നീ പേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അതായത്, ഉൽപത്തി, പുറപ്പാട്, ലേവ്യ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം എന്നീ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് ന്യായപ്രമാണം.

ജനങ്ങൾ പ്രമാണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ നിയമങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നത് അവ ലംഘിച്ചാൽ സംഭവിക്കുന്ന പരിണിത ഫലങ്ങൾ മൂലമാണ്. മാത്രമല്ല, സ്വാർത്ഥമായ മാനുഷിക ഇടപെടലുകൾ പ്രമാണങ്ങളെ വികലമാക്കാനും അതുവഴി ചൂഷണം സംഭവിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ട്. പ്രശസ്തമായ ഒരു ഉദ്ധരണി ഇതിനു ഉദാഹരണമാണ്: ‘നിയമങ്ങൾ ചിലന്തി വല പോലെയാണ് വലുതായ ഈച്ചകൾ അതിലൂടെ കടന്നുപോകും, ചെറുതായവ പെട്ടുപോകും.’ എന്നാൽ, പ്രമാണങ്ങളെ തിരുവെഴുത്തായി വായിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യ സമൂഹത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കാലോചിത ഇടപെടലുകൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ന്യായപ്രമാണം എന്തിന്?

ന്യായപ്രമാണം തിരുവെഴുത്തായി വായിക്കുമ്പോഴുള്ള പ്രയോജനങ്ങൾ ഇനി നോക്കാം. പ്രമാണങ്ങൾ (Law) ദൈവിക നിർദ്ദേശങ്ങളാകുന്നത് അവ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ ഗുണങ്ങൾ സമൂഹത്തിലും വ്യക്തികളിലേക്കും എത്തും എന്നതു ഉറപ്പാക്കുമ്പോഴാണ്. ആവർത്തനം 6: 24-25 അനുസരിച്ച്, ജനങ്ങൾക്കു നന്മയുണ്ടാകേണ്ടതിനും, എല്ലാവർക്കും സമ്പൂർണ്ണ സംരക്ഷണം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും, എല്ലാവരും എപ്പോഴും നീതിയുള്ളവരാകുവാനും ആണു ദൈവം നിയമങ്ങൾ പ്രമാണിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്. അവ ഏറ്റവും ഉത്തമവും, പ്രശ്നങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനുള്ള ഉത്തേജനം നൽകുന്നതും, വിശ്വസയോഗ്യമെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടതും, ബലഹീനരെ ജ്ഞാനിക്കളാക്കുന്നതുമാണ് (സങ്കീ. 19:7). കൂടാതെ, പ്രമാണങ്ങൾ (ഉഭയസമ്മതം) ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാൽ അവ അനുസരിക്കുന്നതു മുഖാന്തിരം അപരിചിതർ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമായി മാറുന്നു (പുറ. 19: 5-6). അവ ആരോഗ്യകരമായ കുടുംബം സൃഷ്ടിക്കുന്നു (ലേവ്യ. 18: 6-18; പുറ. 20: 12); ശുദ്ധിയുള്ള സംസ്കാരത്തെയും സമൂഹത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു (ലേവ്യ. 20: 26); മാതൃകയുള്ള ഒരു സംസ്കൃതിയിലേക്ക് (civilization) നയിക്കുന്നു (ആവ. 4: 6); ബലഹീനർക്കും അന്യർക്കും ആത്മവിശ്വാസവും സംരക്ഷണവും നൽകുന്നു (പുറ. 22: 22-23); ശത്രുക്കളില്ലാത്ത ഒരു ലോകം വിഭാവന ചെയ്യുന്നു (പുറ. 23: 4, 5; ലേവ്യ. 19: 33-34); ദേശത്തെയും ദേശനിവാസികളെയും സ്നേഹിക്കുന്ന ലോകം ഉണ്ടാക്കുന്നു (ആവ. 19: 14); ഉപദ്രവിപ്പെടുന്നവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരവും കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയും നൽകി എറ്റവും സ്വസ്ഥതയുള്ള (order) ജീവിതം ന്യായപ്രമാണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു (പുറ. 21: 18-36; സംഖ്യ 35: 9-34). എന്നാൽ, ഇവ എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടത് ഓരോ ദൈവപൈതലിന്റെയും ദൈവസഭയുടെയും ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. അതിനാൽ തിരുവചന വായന കേവലം അക്ഷര ഉച്ചാരണം മാത്രമല്ല, മറിച്ചു, 'പ്രാവർത്തികമാക്കുക' എന്നത് കൂടിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ന്യായപ്രമാണം നൽകുന്ന ആശ്ചര്യം (surprise)

ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്താണ് നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നത്? ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതു എല്ലാ ധാർമികതകളും, നന്മയുടെ സ്വപ്നങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്നെന്നുള്ളതാണ് (യെശ. 33: 22). മറ്റൊന്ന്, കല്പനകൾ ഉപയോഗിച്ച് സമൂഹത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയല്ല. പകരം, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവവും പദ്ധതികളും വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. കൂടാതെ, ന്യായപ്രമാണം അറിവ്

നൽകുക മാത്രമല്ല, ദൈവം പദ്ധതിയിടുന്ന ജീവിതം നയിക്കാൻ ഉള്ള അവസരം ഇവ നൽകുന്നു. ഇവ കുറെ നിയമങ്ങൾ പങ്കിടുക മാത്രം അല്ല, സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അഴിമതി, അനീതി, ചൂഷണം എന്നിവയ്ക്കെതിരെയുള്ള സൃഷ്ടിപരമായ വിമർശനം കൂടിയാണ് (ആമോ. 5: 24). മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വിമോചനത്തിന്റെ ഉറവിടമാണു ന്യായപ്രമാണം (ആവ. 15: 1-2). ഇവ സ്വഭാവ രൂപീകരണം നടത്തി ഉത്തരവാദിത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം കൂടി നൽകുന്നു (ആവ. 28: 1-2).

ന്യായപ്രമാണവും പുതിയ തലമുറയും

നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഏതു പുതിയ തലമുറയ്ക്കും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് തന്നെയാണ്. നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരെ അവർ സംസാരിക്കുന്നതും നിലകൊള്ളുന്നതും ഇക്കാരണങ്ങളാലാണ്. പ്രമാണങ്ങളില്ലാത്ത സമൂഹം ഒരു ക്രമവുമില്ലാത്ത നരകത്തിനുതുല്യമാണ് എന്നുള്ള ബോധപ്പെടുത്തൽ അവരെ നിയമങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും എന്ന് തോന്നുന്നു. ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെയും സന്തോഷവും സ്വസ്ഥതയും ഈ ക്രമത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളെ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിലും ചിട്ടയിലും നയിക്കുന്നതു നിയമാവലികളുടെ സഹായത്താലാണ്. ഞാൻ മുഖവുരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നിയമങ്ങളെ വികലമാക്കുന്ന ശ്രമങ്ങൾ വളരെയുണ്ടെങ്കിലും, വ്യക്തിജീവിതത്തിലും, കുടുംബത്തിലും, സമൂഹത്തിലും നിയമങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം പുതിയ തലമുറ തീർച്ചയായും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു ആധുനിക തലമുറ നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി, ഓരോ നിയമലംഘനത്തിനും സ്വാർത്ഥപരമായ അനേകം ന്യായീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

നല്ല മൂല്യങ്ങൾ ഏതെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് സൗഹൃദങ്ങൾക്കിടയിലെ ആധുനിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയാണ് ആധുനിക തലമുറ ആശ്രയിക്കുന്നത്. പുതിയ തലമുറ നേരിടുന്ന മറ്റൊരു സങ്കീർണ്ണത, സ്വാതന്ത്ര്യത്തേക്കാൾ നിയമാധിപത്യത്തിനാണ് (legalism) ചില നേതൃത്വങ്ങൾ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്. അത് മുഖാന്തിരം പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് നിയമങ്ങളോട് വെറുപ്പ് ഉണ്ടാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്. തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള അകലം വർദ്ധിക്കുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇതാവാം. പ്രമാണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം അർത്ഥം നഷ്ടമാക്കാതെ ഉള്ള, പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന കാലോചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമൂഹത്തെ പുരോഗതിയിലേക്കു നയിക്കും, തീർച്ച.

‘ന്യായപ്രമാണത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളെ കാണുവാൻ കണ്ണുകളെ തുറക്കണമേ’ (സങ്കീർത്തനം 119:18). ■

കലങ്ങിയ വെള്ളം

ജോയ് മാത്യു

ഗുരുകുലത്തിലെ അന്തേവാസിയാ
ശിഷ്യൻ വന്ന് ഗുരുവിനോട് വളരെ
നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു:

‘ഗുരു.....കുളത്തിലെ വെള്ളം വല്ലാതെ
കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അത് ഉപയോഗശൂന്യ
മാണ്...നമ്മൾ ഇനി എന്ത് ചെയ്യും??’

അവർ കൂടിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന
വെള്ളം ആരോ കലക്കിയതിൽ ശിഷ്യൻ വള
രെ അമർഷം പുണ്ടു...!

ദാഹജലം മനുഷ്യന് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പറ്റാ
ത്ത ഒന്നാണല്ലോ... അതിന്റെ ലഭ്യത ഇല്ലാതാ
യതോടെ ശിഷ്യന് കോപം അടക്കാനായില്ല....

ശരിയാണ്....ആരാണ് മനപ്പൂർവ്വം ഈ
ചതി ചെയ്തത്... തീർച്ചയായും ആരോ ശത്രു
ചെയ്തത് തന്നെയാണ്...

അത് ആരായാലും അവരെ കണ്ടുപിടി
ക്കണം തക്ക ശിക്ഷ നൽകണം. എന്ന് ഗുരു
പറയുമെന്ന് കരുതിയാണ് ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്റെ
മുന്നിലെത്തിയത്....

പക്ഷേ ഗുരു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, എന്നു
മാത്രമല്ല കുറെ സമയം മൗനമായി ഇരുന്നു...

ശിഷ്യൻ തന്റെ പ്രശ്നം വീണ്ടും അവ
തരിപ്പിച്ചു.

വീണ്ടും ഗുരു മൗനം പാലിച്ചു.

ഒരുവേള ശിഷ്യന് കോപം വന്നു എന്ന്
ഗുരു തിരിച്ചറിഞ്ഞു.... ശിഷ്യനെ അടുത്ത് വി
ളിച്ച് ഗുരു ശാന്തമായി പറഞ്ഞു :

അല്പസമയം നീ എന്റെ അടുക്കൽ ശാ
ന്തമായിരിക്കുക.... ശിഷ്യൻ അനുസരിച്ചു!

അല്പം താമസിച്ചില്ലെങ്കിലും ശിഷ്യനോ
ട് പറഞ്ഞു: ഇനിയും നീ പോയി ഒരു കുടം
വെള്ളം എടുത്തു കൊണ്ടു വരിക...

ശിഷ്യൻ തെളിനീരുമായി ഗുരുവിന്റെ
അടുക്കലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:
‘അല്പം കാത്തിരുന്നാൽ തെളിയാത്ത ഒരു
ജലവും ഇല്ല...’

എത്ര കലങ്ങിമറിഞ്ഞ പ്രശ്നത്തിന്റെ മു
മ്പിലും നാം അല്പസമയം മൗനമായി മാറി
യിരുന്നാൽ ശാന്തമാകാത്തതായി ഒന്നുമില്ല.

നമ്മുടെ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രതികരണവും
പ്രവർത്തനവും പ്രശ്നം കൂടുതൽ വഷളാ
ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ക്ഷമ...ആത്മസംയമനം...കാത്തിരിപ്പ്...ഇവ
യൊക്കെ പഠിക്കുവാൻ ഈ പാഠം ഉപകരിച്ചു.

അല്പസമയം കൂടെ കാത്തിരിക്കുക
എല്ലാം ഭംഗിയായി പര്യവസാനിക്കും.

“Please wait a moment, everything will
turn out beautifully.” ■

അരുതെന്ന് പറയാൻ ശീലിക്കണം

പി.എസ്. ചെറിയാൻ

ആർത്തിസംസ്കാരത്തിന്റെ അപകടം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കഥയുണ്ട്. മായാദാസൻ എന്ന ഒരു രാജാവിന്റെ കഥ. ഇദ്ദേഹം വലിയ ധനമോഹിയായിരുന്നു. ഒപ്പം സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും സ്വന്തമാക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനും അതീവ തല്പരനും ആയിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഒരു ദിവ്യൻ മായാദാസന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തി. ദിവ്യൻ അദ്ദേഹത്തോട് എന്തു വരം ചോദിച്ചാലും നൽകാം എന്നു പറഞ്ഞു. സ്വർണ്ണമോഹിയായ മായാദാസൻ ചോദിച്ചത് വിചിത്രമായ ഒരു വരമായിരുന്നു. 'ഞാൻ എന്തു തൊട്ടാലും പൊന്നാകണം'. ദിവ്യൻ അയാൾക്ക് ആ വരം നൽകി, തൊടുന്നതൊക്കെ പൊന്നാകാനുള്ള വരം!

മായാദാസനു സന്തോഷമായി. അയാൾ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു നേരെ പുനോട്ടത്തിലേക്കു പോയി. തൊട്ട പൂക്കളൊക്കെ സ്വർണ്ണമായി മാറി. അദ്ഭുതം! മായാദാസൻ ആഹ്ലാദംകൊണ്ടു മതിമറന്ന് കൂടുതൽ പൂക്കളിലും ചെടികളിലും തൊട്ടു. ഒക്കെ പൊന്നായി മാറി.

പക്ഷേ, കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ മായാദാസന് അധികം സന്തോഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിന്നാൻ കെട്ടിയിട്ടുള്ളത് സ്വർണ്ണമായി. ഇനി എന്തു തിന്നും? കട്ടിൽ, അലമാര, വസ്ത്രങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തൊടുന്നതെല്ലാം പൊന്നായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ മകൾ ഓടിവന്നു. തോട്ടത്തിലെ പൂക്കളൊക്കെ പൊന്നായി പോയി എന്ന് കൊച്ചുമകൾ പരാതി പറഞ്ഞു. അവളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ തോളിൽ തൊട്ടതും അവൾ സ്വർണ്ണമായിത്തീർന്നു. അയ്യോ! മായാദാസൻ സങ്കടപ്പെട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങി.

മായാദാസന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ട് ദിവ്യൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്തിനാണ് കരയുന്നതെന്ന് ദിവ്യൻ അയാളോടു ചോദിച്ചു. 'എനിക്ക് തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാകാനുള്ള വരം വേണ്ട, എല്ലാം പഴയതു പോലെ ആക്കിത്തന്നാൽ മതി', മായാദാസൻ ദിവ്യനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ദിവ്യൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു കൊടുത്തു. മായാദാസനു സന്തോഷമായി. അത്യാർത്തിയുടെ അപകടം അയാൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ന് നമ്മെ കടന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത് അത്യാർത്തിയുടെ സംസ്കാരമാണ്. ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉയർന്ന തലമാണിത്. ആവശ്യമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും എല്ലാം സ്വന്തമാക്കാനുള്ള ഒരു ത്വരയാണത്. പണം സമ്പാദിക്കുക, ആർഭാടമായി ജീവിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യമാണ് ഇന്ന് മിക്കപേരിലും കാണുന്നത്.

ക്രിസ്തു ഒരു മൂഢനായ ധനികന്റെ കഥ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെൽവയലുകൾ കൊയ്ത്ത് കളപ്പുരകൾ പൊളിച്ചു പണിത് ധാന്യങ്ങളെല്ലാം അതിലാക്കിയശേഷം അയാൾ, 'ഏറിയ നാളത്തേക്കുള്ള സമ്പാദ്യം ഇതാ; ആശ്വസിക്ക്, തിന്നുക, കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക'. പക്ഷേ, ദൈവം അവനോടു ചോദിച്ചു 'മൂഢാ, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ആത്മാവിനെ ചോദിച്ചാൽ, നീ ഒരുക്കി വച്ചത് ആർക്കാകും?'

യേശുവിന്റെ കാലത്ത് എപ്പികുരിയൻസ് എന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലോകജീവിതം കൊണ്ട് എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു എന്നും ഇതിനപ്പുറം ഒരു ലോകമില്ല എന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ സിദ്ധാന്തമാണ് -തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക; നാളെ ചാകുമല്ലോ. മായയായ ലോകത്തിൽ മാത്രം ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ ദുരന്തത്തിലേക്കാണ് നീങ്ങുന്നതെന്ന് യേശു പഠിപ്പിച്ചു.

ഇതുപോലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളാൽ നാമും ബാധിക്കപ്പെടാം. കൂട്ടക്കാർക്കുള്ളതുപോലെ ബൈക്ക്, മൊബൈൽ ഫോൺ, ലാപ്ടോപ്പ്, കാർ എന്നിവ ആരും ആഗ്രഹിക്കും. പ്രത്യേകിച്ചും കൂട്ടുകാരായിരിക്കും നമ്മുടെ സ്റ്റാറ്റസിന്റെ മാനദണ്ഡം. എന്നാൽ എന്തൊക്കെ ആവശ്യമുണ്ട്, അതിന്റെ ഒക്കെ ഉപയോഗം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ?

എന്നു പ്രയോജനമാണ് ഇതുകൊണ്ടുള്ളത് എന്ന് ഓരോ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കണം. കൂടാതെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി പരിഗണിക്കണം. തെറ്റായ അഭിലാഷങ്ങളുടെ ഫലമായി പലരും കടക്കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നു.

ജീവിതത്തിലെ ആവശ്യങ്ങളെ മൂന്നു തരത്തിൽ തിരിക്കണം.

1. അത്യാവശ്യം : ഇതു നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണ്.
2. ആവശ്യം : ഇത് ആവശ്യമാണ്, പക്ഷേ, അത്യാവശ്യമല്ല. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നവ ഇല്ലെങ്കിലും തല്ക്കാലം മുമ്പോട്ടു പോകാം.
3. അനാവശ്യം : ഇത് അഭിമാനത്തിന്റെ പേരിൽ പുറംമോടിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഈ ഗണത്തിൽപെടുന്ന ചില വസ്തുക്കൾ ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുക പോലുമില്ല.

ഇങ്ങനെ തരംതിരിച്ചും ചിന്തിച്ചും സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ മായാവലയത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിക്കാം. ഇന്നത്തെ മാർക്കറ്റിംഗ് തന്ത്രങ്ങൾ നമുക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾപോലും വാങ്ങിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്.

മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന്, ആഡംബരം, അനാവശ്യ ഇടപാടുകൾ ഇവയോടൊക്കെ അരുതെന്നു പറയാൻ ശീലിക്കണം.

ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതു നമ്മുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമാകരുത്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഓട്ടവും അദ്ധ്വാനവും വ്യർത്ഥമാണ്. എന്നാൽ പണം നമുക്കാവശ്യമാണ്. ധനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രദ്ധ വേണ്ടിയ മേഖലയാണ് ധനവിനിയോഗം. ‘ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ അലംഭാവത്തോടിരിപ്പാൻ (സംതുപ്തിയോടിരിപ്പാൻ) ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴ്ചയിൽ ഇരിപ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും ബുദ്ധി മുട്ടനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു’ (ഫിലിപ്പിയർ 4:11,12) എന്നാണ് വിശുദ്ധ പൗലൊസ് പറയുന്നത്. പൗലൊസ് തിമൊഥെയോസിനെ ജീവിതത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകി പ്രബോധിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനൊന്നുണ്ട്: “ഇഹലോകത്തിലേക്കു നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; ഇവിടെനിന്നു യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. ഉണൊന്നും ഉടുപ്പാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു നാം വിചാരിക്ക. ധനികന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരീക്ഷയിലും കെണിയിലും കൂടുങ്ങുകയും മനുഷ്യർ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മൌഢ്യവും ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധ ദോഷത്തിനും മൂലമല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു വിശ്വാസം വിട്ടുഴന്നു ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്കു അധീനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു” (1തിമൊഥെയോസ് 6:7-10). ചില ആഗ്രഹങ്ങളോട് അരുതെന്നു പറയാൻ നാം ശീലിക്കണം. സംതുപതിയാണ് ജീവിതത്തെ ആരോഗ്യവും സന്തോഷവുമുള്ളതാക്കുന്നത്. ■

Dr. Viju Wilson

We ask different questions throughout life. While some receive answers, others remain unanswered. At times, the answers we do get are not convincing. By nature, we don't like being questioned—especially those in positions of power. I have never seen a leader who is completely at ease with being questioned. When they dislike a question, it shows—through their body language, facial expressions, tone, or choice of words. We also live in a context where asking questions can lead to serious consequences: imprisonment, suspension, dismissal, transfer, excommuni-

QUESTIONING

An Act of Spirituality

cation, exclusion, and more. The church and society tend to marginalize questioners at every level. In today's world, silence is rewarded, while questioning is often punished. In fact, every question carries life. That is, our questions often relate to the existence and experience of life in its many forms. Many of us fail to recognize the value of asking questions, focusing instead on the perceived virtue of silence. Frequently, silence becomes a refuge—especially when we spiritualize issues to avoid confronting them directly.

Questions have the potential to change us, transform us, and correct us. But how do we understand the act of questioning? Many believers and leaders often misinterpret questioning as unspiritual or even unbiblical. For them, the ideal follower is a passive, obedient sheep—while one who questions is seen as rebellious or sinful. In some contexts, if you raise questions, you are labelled as anti-national, anti-church, or anti-institution. Yet questioning is inherently human. Even God asks questions. Throughout history, as recorded in Scripture, God has posed significant questions to human beings. One such example appears in Genesis 4:9, where God asks Cain, “Where is your brother?” This question follows Cain’s murder of his brother Abel, after God had favored Abel’s offering over Cain’s. God’s act of questioning in this story (Gen 4) carries profound meaning within Christian spirituality. For me, questioning is an act of spirituality. Yet it is rarely included in conventional definitions of what it means to be spiritual.

In light of the Cain and Abel story, I interpret questioning as an act that implies taking a side. God takes the side of Abel because he is the victim. God says He cannot remain silent or stop questioning Cain because Abel’s blood cries out to Him from the ground. Through His questioning, God reveals that Cain has destroyed a person. In today’s terms, Cain

didn’t just end a life—he destroyed a person’s career, ministry, family, and talents. He killed his brother because he couldn’t bear the presence of someone who constantly reminded him of his own weaknesses and deficiencies. Questioning, then, becomes an act of spirituality if it takes a side with a victim of injustice, violence and discrimination. Today, the victim may be an individual, a church, and even an institution. When a person’s behaviour, action or thinking destroy lives, or have the potential to do so, questioning not only necessary but inevitable.

The biblical nature of questioning is not personal but based on principles. God questioned Cain for his heinous action. The questioning was not out of a vendetta, nor was it intended to humiliate him. But Cain had killed his brother, which was not right in God’s sight. By questioning him, God held him accountable for taking his brother’s life. Here lies the difference between God and human beings: humans often question others through the lens of personal interests, whereas God does so through the prism of principles. If questioning is personal, then it ceases to be an act of spirituality.

Genuine questioning leads to correction. Cain did not justify his mistake. He did not ask God, ‘Why did you ask me?’ or ‘Who are you to question me?’ Instead, he accepted his wrong decision. In response, God gave him a protective shield. Questioning is not meant to destroy someone but to build them up. If questioning has negative intention, it is no longer a spiritual act. This is the theology of questioning: God is the source of every genuine question. Our questions should come out of our mouths as though they were God’s questions, not merely our own. While being enthusiastic to question others, everyone should ask themselves: Am I spiritual and moral enough to ask this question? ■

ARE WE FAILING THE NEXT GENERATION OF BIBLICAL LEADERS ?

Giftson Priest Sahayadhas

In a competitive world where reaching the highest position is often viewed as the ultimate life achievement, many are willing to use any means necessary to climb the career ladder. Influenced by this mindset, some individuals begin to aspire to top leadership roles even within the church. However, once in leadership, they may unknowingly bring worldly leadership methods into the church—methods driven by power, control, and personal ambition. Sadly, this approach inevitably fails, because the church is not a man-made organization but a sacred institution—purchased by Christ Jesus at a great cost, through the shedding of His precious blood on the cross.

Therefore, since there is a significant difference between the world and the church, the method, motivation, style, and outcome of biblical leadership should not be shaped by worldly principles. While worldly leadership focuses on position, seeks to be served, is measured by profit and personal gain, leads through control and domination, and is driven by fame and recognition—biblical leadership is fundamentally different. It focuses on people, chooses to serve, aims for eternal impact, leads through love and humility, and is motivated by obedience to God and a deep love for others.

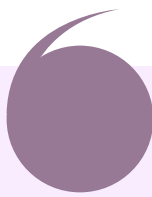
If biblical leadership is of such great importance, then why must we focus on equipping and training the younger generation to carry the baton forward? In 2 Timothy 2:2, the Apostle Paul instructs Timothy—a next-generation leader—saying, “Entrust to reliable people who will also be qualified to teach oth-

ers.” This highlights the biblical mandate for generational leadership development.

The current generation, often referred to as Gen Z (those born roughly between 1996 and 2012), has been deeply shaped by secular ideologies, cultural pressures, and the digital world. As digital natives, they are highly connected but also highly influenced. When this generation is equipped with strong biblical leadership, they will stand firm in the truth, resist compromise, and lead others in righteousness. The mission of God will continue unimpeded, the truth of His Word will remain uncompromised, and they will be able to identify and stand against heresies and false teachings. They will become godly influencers, reflect His glory, and walk in their God-given purpose with confidence and faith.

Equipping the next generation for biblical leadership is not optional—it is essential. It ensures the fulfillment of the Great Commission, the protection of the Church, and the advancement of God’s Kingdom in a world that desperately needs truth, love, and light.

The relationship between Moses and Joshua provides a rich biblical example of leadership development, mentorship, and faithful preparation. Joshua did not suddenly step into leadership; his rise was the result of years of training, service, observation, and personal discipline. There are valuable lessons to learn from Moses on how he equipped the next generation of leaders to pass the baton effectively.

In a world where leadership is often measured by how many follow you, how much you earn, and how far you rise, we need a new kind of leader—those who model biblical leadership.

a) **Seek God's direction** - Though Moses had his own two sons, Moses waited for God to reveal the right person rather than passing leadership by bloodline. Numbers 27: 15 - Moses said to the Lord, "*May the Lord, the God who gives breath to all living things, appoint someone over this community.*"

b) **Prioritize God's Spirit above charisma and talent** - Spiritual integrity and the presence of God in a person's life should be considered above skills or experience. Numbers 27: 18 NKJV - *And the Lord said to Moses: "Take Joshua the son of Nun with you, a man in whom is the Spirit, and lay your hand on him."*

c) **Make them walk closer** - Joshua walked closely with Moses and learned through proximity—watching, listening, and serving. Exodus 24: 13 NKJV - *So Moses arose with his assistant Joshua, and Moses went up to the mountain of God.*

d) **Make them involve** - Joshua was given the responsibility to lead Israel into battle. Make room for them to involve in the leadership role that builds their confidence and dependence on God. Exodus 17: 8 NKJV - *And Moses said to Joshua, "Choose us some men and go out, fight with Amalek."*

e) **Lead by example** - Joshua saw the hunger of Moses for the Lord and this allowed him to stay near the tabernacle longing for more of God's presence. Exodus 33: 11 NKJV - *So the Lord spoke to Moses face to face, as a man*

speaks to his friend. And he would return to the camp, but his servant Joshua the son of Nun, a young man, did not depart from the tabernacle.

f) **Mentor in Private, Commission in Public** - Though Joshua was being mentored in private places, he was commissioned publicly. Numbers 27: 22, 23 NIV - *Moses did as the Lord commanded him. He took Joshua and had him stand before Eleazar the priest and the whole assembly. Then he laid his hands on him and commissioned him, as the Lord instructed through Moses.*

g) **Don't cling to power**—release it with humility - A true leader does not cling to power or authority for personal gain or recognition, but understands that leadership is a sacred responsibility entrusted by God. Such a leader is deeply committed to God's mission, prioritizing its continuation and growth even after they have stepped aside. Their focus is not on building their own legacy, but on equipping, empowering, and raising the next generation to carry the vision forward—ensuring that God's work thrives well beyond their own time and influence. Deuteronomy 3: 28 NIV - *But commission Joshua, and encourage and strengthen him, for he will lead this people across and will cause them to inherit the land that you will see.*

In a world where leadership is often measured by how many follow you, how much you earn, and how far you rise, we need a new kind of leader—those who model biblical leadership. Leaders who don't rise to stand above others, but to lift them up. Who don't take to gain, but give to serve. Who don't dominate, but humbly lead with love and truth. Above all, may we raise leaders who are passionate about equipping the next generation, faithfully passing the baton with purpose and vision. Because preparing tomorrow's leaders isn't just a wise strategy—it's a sacred responsibility. A spiritual mandate. ■

Edited & Published by:

Prema Viju., True Bread, Marayamuttom P. O., Thiruvananthapuram,
Kerala - 695124 | Mob. +91 9495336764